

حقیقت پوشیده ماندهء یک واقعیت

در مطالبی که توسط محترم فقیرمحمد ودان بتاريخ ۳/۷/۲۰۰۸ در سایت وزین پیام وطن به آدرس دکتور محمد حسن شرق منتشر گردیده است، تذکراتی هم در بارهء سا زمان های چپ در قوای مسلح افغانستان، با استفاده از منابع دیگر درج گردیده است. با تأکید بر احترامی که به محترم ودان دارم، یادآور میشوم آنچه این منابع در زمینه نوشته اند، با حقیقت فاصله داشته و تصحیح آن ضروری پنداشته میشود:

در سطر دهم پاراگراف یازدهم چنین آمده است:

{ سلیک هاریسون با استناد از صفحات ۱۵۹ - ۱۶۹ اثر روسی " تاریخ قوای مسلح افغانستان ۱۹۴۷ - ۱۹۷۷؛ نشر شده از جانب مؤسسهء انتشارات شرقی؛ چاپ مسکو؛ چاپ ۱۹۸۵ " در زمینه چنین می نویسد: "دستگاه استخبارات نظامی اتحاد شوروی، در حالیکه چشم به آینده دوخته بود، افسران تربیت یافته (در اتحاد شوروی) رادر سپتامبر ۱۹۶۴ تشویق نمود که سازمان انقلابی مخفی قوای مسلح را تشکیل دهند." همچنان جنرال الکساندر ر لیاخفسکی یکی از افسران بلند پایهء اتحاد شوروی چنین می نویسد: " دوشادوش ح.د.خ.ا. سازمان زیر زمینی مستقلی به نام جبههء کمونیست های افغانستان (... به رهبری سرهنگ عبدالقادر ایجاد گردید) نقش سازنده ای را در کار با افسران ارتش بازی کرد. اعضای این سازمان نقش مهمی را در سرنگونی پادشاه افغانستان بازی کرده بودند." }

پسانتر در بخش: " ۱- سقوط سلطنت، علل و پیش زمینه های آن "؛ در سطر پنجم پاراگراف ششم چنین میخوانیم:

" سیدطیب جواد محقق در زمینه مسایل تاریخی و اجتماعی افغانستان به راد یوی بی بی سی چنین میگوید: " تحقیقاتی که در سال های اخیر صورت گرفته، نشان میدهد که مسکو از طریق سازمان استخباراتی نظامی شوروی یا ادارهء اطلاعات ارتش که به مخفف لاتین آن یعنی جی آر یو معروف است، نقش مؤثری را در کودتای ۱۹۷۲ (۱۹۷۳) داؤد خان داشته است. جی آر یو زمینهء این رافراهم ساخت تا یک تعداد قابل توجه افسرانی که در کودتا نقش اساسی داشتند در کنار داؤد خان قرار گیرند. اکثر این افسران جزء سازمانی بنام سازمان انقلابی قوای مسلح بودند که در سال ۱۹۶۴ زیر نظر جی آر یو تشکیل شده بود. همین سازمان در موفقیت کودتای داؤد خان نقش اساسی داشت. "

در مطالب گفته شده بالا نامهای سازمان ها ، تاریخ های تأسیس و ماهیت آنها رد و بدل و درهم آمیخته شده و هر دو سازمان بر اساس معلومات نادرست و صدور حکم غیر عادلانه ، مولود ادارهء استخبارات نظامی اتحادشوروی قلمداد شده اند.

حقیقت قضیه اینست که : در سپتامبر ۱۹۶۴ مطابق سنبله ۱۳۴۳ (اگر دقیقتر بگویم در ۲۶ سنبله) سازمان مخفی بنام " سازمان دموکراتیک انقلابی اردو " که مخفف آن " س.ا.د.ا. یا سادا " میشود از طرف یک حلقهء تحول طلب انقلابی، که از مدتها پیش در تدارک یک راه بیرون رفت از وضع ناهنجار و ذلتبار مردم و کشور بودند، در دارالامان کابل اساس گذاری شد. این حلقه مرکب از شش نفر - یک افسر قوای هوایی (محمد عالم وصال) ، سه افسر قوای زمینی (ذبیح الله زیارمل ، عبداللطیف انصاف و عزیزالرحمن) و دو افسر پولیس (مهرالحق

قطره و عبدالصمد ازهر (بودند . در همین نشست تاریخی بر اهداف عمومی
واصول تشکیلاتی توافق بعمل آمد و به اتفاق آراء عبدالصمد ازهر و ذبیح الله
زیارمل بحیث رئیس و معاون سازمان انتخاب و مسئولیت خطیر رهبری روزمره
کارها بدوش شان گذاشته شد .

در تردید اتهامات بالا ، برهان قاطع اینست که هیچ کدام از آنها در اتحاد شوروی
تحصیل نه کرده واز نفوذ و اثرگذاری های جی آر یو و کی جی بی و امثال آنها
مبری بودند .

عبداللطیف انصاف و عزیزالرحمن تقریبا سه سال بعد ، بنا به ترک اشتغال در
ساحهء نظامی و پیوستن به حیات ملکی ، با حفظ اسرار سازمان، ازان فاصله
گرفتند .

محمد عالم وصال درحالی که کارهای بزرگ و پرثمری را در قوای هوایی و مدافعهء
هوایی انجام داده بودند، با تأسف در سال ۱۳۵۷ خورشیدی برتبهء جگرنی، و
مهرالحق قطره هم که یک عمر بخاطر مردم خود شرافت مندانه رزمیدند ، در اثر
مریضی قلبی در سال ۱۳۷۲ برتبهء سمونوال ، رفقا و دوستان شان را تنها
گذاشتند و به ابدیت پیوستند.

سرهنگ عبدالقادر نه در سطح رهبری و نه در حلقه های پایین، در هیچ کدام،
گاهی عضویت این سازمان، ویا رتباطی با آن، نداشته اند .

بعد از مدتی ، کلمهء "دموکراتیک" از نام این سازمان، بدلیل بی مورد بودن آن
در یک سازمان نظامی مخفی و هم بخاطر اجتناب از سوء تفاهمات تشابه با نام
سازمان های سیاسی دیگر، حذف شد و نام " سازمان انقلابی اردو" برگزیده شد.

تنویر افسران اردو (قوای مسلح) و تجهیز آنها با افکار انقلابی مترقی بخاطر مبارزه در جهت ایجاد یک جامعه آزاد، مترقی، مرفه و دموکراتیک، مبتنی بر عدالت اجتماعی از اهداف عمده این سازمان به شمار میرفت. بنا بر خصلت مخفی سازمان ، نه اعضای صفوف همدگر را می شناختند و نه جامعه از وجود و مبارزه آن آگاهی داشت. هرگونه سوء ظن ادارات استخباراتی میتوانست به قیمت جان اعضا و یا نابودی کامل تمام سازمان منجر شود . بسا ممکن بود نابودی فردی، قسمی یا کامل ، طوری صورت گیرد که نابود شده گان ، گمنام و حتی بدون

کمایی افتخار فردی یا جمعی در جامعه و تاریخ ، سر به نیست شوند . آنها نه در مظاهرات تبارز کرده میتوانستند ، نه در انتخابات و نه در وسایل و امکانات ارتباط جمعی . به همین جهت شعار برجسته و معروف : " به پیش در راه مبارزه گمنام و قهرمانانه ! " ، سمبول کار انقلابی و افتخار فرد فرد اعضای سازمان گردیده بود.

سازمان انقلابی اردو ، پس از حثیت یک سازمان جنبی حزب دموکراتیک خلق افغانستان را قبول کرد . بنا بر جدیت سری ماندن سازمان ، تماس با همه رهبری حزب نامعقول و خطیر بود،

لذا ازهر، که در رأس هیأت رهبری سازمان قرار داشت ، بر اساس شناخت ها و اعتمادهای قوی سابقه ، صرفاً با دو رفیق (ببرک کارمل و میراکبر خیبر) در تماس قرار داشت . در سال های بعدی که مسئولیت ها و مصروفیت های رفیق کارمل زیاد شده بود، صرفاً در نشست های مهم اشتراک میکردند و در بقیه موارد رفیق میراکبر خیبر رابطه رفیق کارمل و سازمان را تأمین میکردند. تماس های رفیق خیبر معمولاً با هر دو نفر اول رهبری سازمان برگزار می شد .

اگر سازمانی بنام "جبههء کمونیست های افغانستان" وجود داشته، یقیناً تاریخ تأسیس آن به سپتامبر ۱۹۶۴ برنمیگردد و احتمالاً چندین سال پساتر اساسگذاری شده باشد.

در مورد سهم گیری در کودتای ۱۹۷۳ داؤدخان، با تاکید میگویم که با وجود آنکه حتی تقریباً از یک سال پیش، سازمان انقلابی اردو از جلب و جذب و تدارکات برای کودتا، اطلاع داشت و عدهء زیادی از اعضای آن برای سهم گیری در کودتا دعوت شده بودند، نه کودتا را لو داد و نه به اعضای خود اجازهء سهمگیری در آن را داد. به دو دلیل:

۱ - داؤدخان، انسان وطن دوست، تحول طلب و ترقی خواه بود. لذا نباید در مقابلش مانع ایجاد می شد و یا لو داده می شد.

۲ - با در نظر داشت این تلقی، که داؤد خان عضو خاندان سلطنتی بود و منافع او با منافع سلطنت آمیخته بود، این پرسش به میان می آمد که: در حالیکه س.ا.ا بدون داشتن امکانات و وسایل استخباراتی، به صورت مسلسل از تدارک کودتا مطلع می شد، آیا ادارات استخباراتی دولت - ریاست ضبط احوالات، استخبارات وزارت داخله، استخبارات نظامی وزارت دفاع، استخبارات خاص سردار عبدالولی وامثال آن - ازین فعالیت ها بی خبرمانده بوده میتوانند؟! این تصورات در مورد اهداف اصلی این حرکت، شک و تردید ایجاد میکرد.

اعضای این سازمان وقتی برای اشتراک در کودتا دعوت می شدند، با حرمت گذاشتن به شخصیت داؤد خان و وطن پرستی او، و با اظهار عدم مخالفت با این عمل، به بهانهء معاذیر شخصی، خود را کنار می کشیدند. صرفاً یک عضو این سازمان (فیض محمد)، تحت تأثیر یک دوست انقلابی شباروزی خود، نتوانسته

بود خود را کنار بکشد و مجبور به سهم گیری فعال شده بود که بعداً مورد مؤاخذه قرار گرفت و مجبور به اعتراف و معذرت خواهی گردید .

بعد از پیروزی کودتای داؤد خان ،اعضای این سازمان وظیفه داشتند با او همکاری نمایند. عدهءمعتنابهی از افسران فعال در کودتا ، بنا به خصلت انقلابی شان ، به زودی به صفوف سازمان راه یافتند . همین دو فکتور - همکاری بعدی با داؤدخان و جذب بعدی افسران فعال کودتا در سازمان - شاید این تصور را ایجاد کرده باشد که گویا س . ا . ا . در کودتا سهم فعال داشته است .

اگر حرف های مان را خلاصه کنیم میتوانیم بگوییم :

- سازمان انقلابی اردو ، غیر از انست که " جبههء کمونیستان افغانستان " خوانده شده است .

- این صرفاً س . ا . ا . است که در سپتامبر ۱۹۶۴ ، ماه ها پیش از اساس گذاری جریان دموکراتیک خلق افغانستان ، تأسیس گردیده است .

- هیچ کدام از مؤسسین این سازمان ، تحصیل یافتهء اتحاد شوروی نبودند .

- سرهنگ عبدالقادر عضو این سازمان نبود .

- این سازمان در کودتای داؤد خان اشتراک نداشت .

- این سازمان هما نظوری که کودتا با داؤد خان را رد کرد ، کودتا بر ضد او را هم رد کرد ، که همین موضع ، بنا بر تمایلات ناخیراند یشانء درون حزبی ، مشکلاتی را برای رهبری آن ایجاد کرد که از حیثه بحث این مختصر خارج است .

- این سازمان مولود تصمیم آگاهانه وطن پرستانه ، ترقی پسند و انقلابی مؤسسین آن بود .

الهام بخش آنها درین تصمیم بدون شک جنبش های آزادی بخش و مبارزات مردمان زحمت کش جهان بخاطر دموکراسی و عدالت اجتماعی بود . آنها به هیچ وجه ملهم از تصمیم و ارادهء سازمان های استخباراتی و جاسوسی نبودند .

با ذکر این مختصر ، انتظار دارم خواننده گان ، محققین و مبصرین محترم ، در مورد سازمانی که مرکب بود از انسان های ناب میهن پرست، مردم دوست، باتقوی، فداکار، از خود گذر و انقلابی؛ انسان هایی که با تمام استحقاق بی مدعا زیستند و بنا به ایمان قوی شان آه از جگر بر نیاموردند؛

کسانی که از آغازین مرحلهء انقلاب ۷ ثور ، به زندان ، شکنجه ، کشتار و حتی پرتاب از طیاره مواجه گردیدند ؛ کسانی که در راه مردم و وطن بی دریغ به مقابله سیاهی ، سیاه اندیشی و سیاه روزی شتافتند و جام های شهادت نوشیدند ؛ نباید بی اعتنا برخورد کنند .

بنا برینکه اطلاعات دست اول درین زمینه هنوز منتشر نشده بود ، امیدوارم همین مختصر، بی اطلاعیی را که در زمینه وجود داشت مرتفع گردانیده باشد.

با عرض حرمت

24.11.2008